08/11/2020

Протојерej ставрофор Бранко Тапушковић: Кучи носе Господа у срцу

Након 24 године свештеничке службе протојерej ставрофор Бранко Тапушковић оцјењује да су припадници овог племена и дијела народа у Црној Гори примјер ревности за Светињу Божију

“Имао сам част и радост да будем парох у Кучима пуних 14 година и за тај период ме, заиста, вежу лијепе успомене. Додуше, пошто сам сада старешина храма у Дољанима, а старосjедеоци су Кучи, то му дође као да нијесам ни одлазио”, овим ријечима за читаоце портала Српске новине започиње свој доживљај о мјештанима племена Кучи протојерej-ставрофор отац Бранко Тапушковић. Након 24 године свештеничке службе он оцјењује да су припадници овог племена и дијела народа у Црној Гори примјер ревности за Светињу Божију.

“Понекад и на неки свој карактеристичан начин, али љубави ка светињи Кучима никада није недостајало. Наравно, било је ту понекад и неразумијевања, али треба имати у виду да, рецимо у дољанској цркви, није било свештеника пуних 50 година, од 1947. до 1997. године. Људи су

позаборављали шта је Црква, али Богу благодарећи све је брзо долазило на своје мјесто уз потпуно међусобно уважавање. Колико је ко вјерник нико не може да одреди осим самог Господа. Могу да кажем да Кучи носе Господа у срцу и да се у животу руководе јеванђелским етосом Марка Миљанова, који је оличен у његовој дефиницији чојства и јунаштва, а то је "да је јунаштво бранити себе од другога, а чојство бранити другога од себе", наводи Тапушковић одговарајући на питање каква искуства носи времена службе у тој Парохији Митрополије Црногорско приморске.

Он је подсјетио да на том простору постоје 24 цркве, с тим да је црква Светог Архангела Михаила у Дољанима, надомак Подгорице, арондацијом парохија од 5. августа 2012. године одређена за саборну цркву 13. подгоричке парохије и тиме изузета из кучке.

"Већина цркава у кучкој парохији датира из 19. вијека, мада има и старијих. Примјера ради, црква Светог Јована Крститеља у селу Косор је сграђена 1706.године и данас је активна, а црква Светог Николе на Горњем Медуну датира од 1714. и тамо је у току обнова у смислу унутрашњег опремања. На Доњем Медуну налази се црква светог Ђорђа која, по предању потиче из 16. вијека, али нажалост, није обновљена и није у Богослужбеној употреби. Поред Саборног Храма Куча, цркве Вазнесења Господњег на Ублима, налази се црква Светог Апостола и Јеванђелисте Јована Богослова за коју се не зна кад је направљена, а важи за најстарију у Кучима", подсјетио је Тапушковић.

Када је ријеч о ктиторима вјерских објеката Тапушковић истиче да је цркве на Косору и Горњем Медуну подигао кучки војвода Радоња Петровић и то углавном од средстава које је добио од руске царице Катарине Велике.

"Ктитор цркве у Дољанима је Ристо Ивановић " уз помоћ општине" , с тим што треба знати да тада појам општина није представљао општину у данашњем смислу ријечи, већ парохијску заједницу. Ктитор цркве Рођења Пресвете Богородице у Брскуту је свештеник и сенатор црногорски Ђоко Милачић. Што се тиче манастира на кучкој парохији, једино се манастир Дуга код Биоча може назвати кучким манастиром, мада обједињује и Васојевиће, Братоножиће и Пипере. Управа манастира углавном је била у рукама калуђера из Куча о чему свједочи запис и на Светом Јеванђељу из 1736. године, на коме се види да Митрополит Василије Петровић дарује то Свето Јеванђеље Манастиру Дуга и старешини Архимандриту Димитрију Рашовићу из села Момче у Кучима. Једно вријеме је игуман манастира био и чувени Мојсије Зечевић који се ту и школовао. Настојатељ манастира је у вријеме између два Свјетска рата био и преподобни Симеон Дајбабски, који је и

фрескописао манастир Дугу”, казао је Тапушковић уз напомену да је црква Рођења Пресвете Богородице у Брскуту проглашена за метох СветоСимеоновске лавре у Подгорици, и да је започета изградња конака, те да је манастирски метох тестаментним завјештањем добио 5,5 хектара земљишта и шума.

Он додаје да на простору кучке парохије постоји још доста цркава које би требало обновити и да је у том правцу раније било неких иницијатива.

“Иницијативе су се односилена изградњу нових цркава које би биле ван гробља, пошто су малтене све цркве у Кучима тзв. гробљанске, што је разумљиво због чувања ионако мало обрадиве површине”, појаснио је Тапушковић.

Након његовог службовања као пароха у Кучима га је прво замијенио протојерej Драгослав Ракић, који је сад парох паштровски, а тренутно надлежни парох је јерej Милош Лучић који је, према ријечима Тапушковића “веома млад и одличан свештеник”.

Јерej Милош Лучић за наш портал је поновио да је на простору те парохије у плану изградња нове цркве, истичући да тренутно не жели да прича о “том предивном подухвату људи из једног од кучких села”.

“При крају су обнове четири храма а у плану је су и обнове на још два постојећа храма”, додао је Лучић.

Он је истакао да су га као новог пароха сви мјештани дочекали као свога са пуно љубави и са пуно подршке и у Кучима, и у Братоножићима и у Васојевићима.

На питање колико су млађи нараштаји заинтересовани за живот цркве Лучић каже да су млади увијек били ту када је требало нешто да се ради, али не превише као што је то био случај за вријеме литија.

“Зато смо кренули у иницијативу формирања Православног Братства које ће бити задужено да организује догађаје који ће привући младост Цркви, као заједници Бога и људи кроз коју тежимо ка спасењу и животу вјечном. Због тога је нарочито важно да млади нараштај ове парохије буде уз и у цркви и након литија”, нагласио је Лучић.

Он додаје да је парохијани овог подручја сада за разлику од својих предака чешће прелазе из обичаја који који им је остављен и прославу крсног имена

обиљежавају по црквеним правилима.

“Наша црква и сам Христос у њој установила је пост као прочишћење душе и својих дјела и веома је важно да вјерник пости часне постове, нарочито када Крсна Слава “пада” у дане часног поста када се спрема посна трпеза љубави. Важно је имати на уму да човјек своју славу слави због здравља и спасења своје породице, а не због тога шта ће рећи гост ако нема мрсне трпезе. Човјеку је веома важно да буде у Цркви у заједници јер кроз међусобну љубав у заједници стварамо љепоту овога свијета, љепоту љубави и мира међу браћом. Човјек је дужан да воли, јер из љубави све произилази, и стрпљење и смирење и поштовање других. Зато драга браћо и сестре у Христу ширите Христову љубав у цијелој Црној Гори и шире, и мир и срећа ће становати у вашим срцима. У том случају сигурно неће бити мјеста са осуду и мржњу”, поручио је Лучић вјерницима уочи прославе светог Димитрија, једне од чешћих слава кучког братства.

Извор: Српске новине ЦГ

— mitropolija.com